

Regeling van de uitoefening van de bedrijven en de werkzaamheid, waarin of in het kader waarvan alcoholhoudende drank wordt verstrekt

(Drank- en Horecawet)

Ontwerp van wet, zoals het luidt na de daarin tot en met 20 februari 1964 aangebrachte wijzigingen

Nr. 38

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) en de voor de horecabedrijven en het slijtersbedrijf geldende vestigingsregelingen te vervangen door een nieuwe wet, welke ten aanzien van het verstrekken van alcoholhoudende drank zowel uit sociaal-hygiënisch als uit sociaal-economisch oogpunt regelen stelt;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. *Begripsbepalingen*

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

inrichting: de besloten ruimte, waarin een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid wordt uitgeoefend, met — voor zover zij te zamen daarmee tot dat doel in gebruik zijn — de open aanhorigheden daarvan en de in de onmiddellijke nabijheid daarvan gelegen gedeelten van de openbare weg;

bedrijfsleider: hij, die algemene leiding geeft aan een onderneming, waarin een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf wordt uitgeoefend, dan wel aan de uitoefening van de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid in een of meer inrichtingen;

beheerder: hij, die onmiddellijke leiding geeft aan de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid in een inrichting;

inspecteur: de inspecteur van het staatstoezicht op de volksgezondheid, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde;

wijn: de drank, die door alcoholische gisting is verkregen uit en geen andere bestanddelen bevat dan die, afkomstig van het sap van druiven — vruchten van *Vitis Vinifera* L. — alsmede de drank, die met toepassing van bijzondere technische bewerkingen of met toevoeging van andere bestanddelen is verkregen uit bovenbedoeld sap, voor zover deze toepassing of toevoeging in het land van oorsprong van zodanige drank bij de bereiding daarvan gebruikelijk is;

sterke drank: de drank, die bij een temperatuur van vijftien graden Celsius voor vijftien of meer volumeprocenten uit alcohol bestaat, met uitzondering van wijn;

alcoholhoudende drank: de drank, die bij een temperatuur van vijftien graden Celsius voor anderhalf of meer volumeprocenten uit alcohol bestaat;

zwak-alcoholische drank: alcoholhoudende drank, met uitzondering van sterke drank;

bedrijfslichaam: een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 66 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22).

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder *besloten ruimte* niet verstaan: de besloten ruimte, welke een onderdeel is van een vervoermiddel, dat wordt gebruikt voor het rondtrekkend uitoefenen van een bedrijf.

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder *ondernemer* mede verstaan: hij, die een of meer inrichtingen heeft, waarin de in artikel 3, eerste lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid wordt uitgeoefend.

Artikel 2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt het bedrijfsmatig op bestelling afleveren van alcoholhoudende drank in gesloten verpakking aan huizen van afnemers vanuit een besloten ruimte, waarin alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse pleegt te worden verstrekt of overeenkomstige bestellingen plegen te worden aanvaard, aangemerkt als het bedrijfsmatig verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse en wordt het geacht te geschieden in die besloten ruimte.

§ 2. Algemene bepalingen

Artikel 3. 1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders uit te oefenen:

a. enig horecabedrijf, tot welks uitoefening behoort het bedrijfsmatig verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse;

b. het slijtersbedrijf;

c. de werkzaamheid, bestaande in het anders dan bedrijfsmatig en anders dan om niet voor gebruik ter plaatse verstrekken van alcoholhoudende drank.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden de bedrijven aangewezen, die voor de toepassing van deze wet elk afzonderlijk als een horecabedrijf als bedoeld in het eerste lid, onder *a*, worden aangemerkt, en wordt ten aanzien van elk dezer bedrijven bepaald, welke handelingen als uitoefening van het betrokken bedrijf worden aangemerkt.

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder uitoefening van het slijtersbedrijf verstaan het bedrijfsmatig aan particulieren verstrekken van sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse, al dan niet gepaard gaande met het bedrijfsmatig aan particulieren verstrekken van zwak-alcoholische drank voor gebruik elders dan ter plaatse of met het bedrijfsmatig verrichten van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen andere handelingen.

4. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede of het derde lid wordt overgegaan, wordt de Sociaal-Economische Raad of een commissie als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie gehoord. De Raad of de commissie hoort de betrokken bedrijfslichamen.

5. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het derde lid wordt overgegaan, wordt tevens de Centrale Raad voor de Volksgezondheid gehoord.

Artikel 4. 1. Een vergunning is vereist voor iedere inrichting.

2. Geen vergunning wordt verleend voor het uitoefenen van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of van de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid anders dan in een inrichting.

3. Bij overgang van een onderneming of instelling, waarin zodanig bedrijf of zodanige werkzaamheid wordt uitgeoefend, op rechtverkrigenden onder algemene titel gaan tevens de krachtens deze wet aan de ondernemer verleende vergunningen, verklaringen en ontheffingen — onverminderd het in deze wet

ten aanzien van de intrekking en het vervallen daarvan bepaalde — op de rechtverkrigenden over.

Artikel 5. 1. Voor het verkrijgen van een vergunning moet worden voldaan aan het bij en krachtens de volgende leden bepaalde.

2. De bedrijfsleiders en de beheerders dienen aan de volgende eisen te voldoen:

a. zij mogen niet onder curatele staan dan wel uit de ouderlijke macht of voogdij ontzet zijn;

b. zij mogen niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn;

c. zij moeten de leeftijd van vijftieng jaren hebben bereikt, behoudens voor zover krachtens artikel 39 ontheffing is verleend.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden naast de in het tweede lid gestelde eisen andere eisen ten aanzien van het zedelijk gedrag van bedrijfsleiders en beheerders gesteld en kan de in dat lid, onder *b*, gestelde eis nader worden omschreven.

4. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het derde lid wordt overgegaan, worden de Centrale Raad voor de Volksgezondheid en de betrokken bedrijfslichamen gehoord.

Artikel 6. 1. Voor het verkrijgen van een vergunning moet tevens worden voldaan aan het krachtens de volgende leden bepaalde.

2. De inrichting dient te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur in het belang der sociale hygiëne te stellen eisen, behoudens voor zover krachtens artikel 40 ontheffing is verleend.

3. Bij gemeentelijke verordening kunnen in dat belang ten aanzien van inrichtingen in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan verdergaande, alsmede andere eisen worden gesteld.

4. Ingeval het derde lid toepassing heeft gevonden, worden bij gemeentelijke verordening regelen gesteld betreffende het verlenen van ontheffing van krachtens dat lid gestelde eisen en betreffende het instellen van beroep bij gedeputeerde staten door de betrokkene tegen een besluit tot weigering of intrekking van een ontheffing.

5. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid is artikel 5, vierde lid, van overeenkomstige toepassing. Een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanige algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan mede door Onze Minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid.

6. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een verordening als bedoeld in het derde lid of het vierde lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

7. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet (*Stb.* 1851, 85) van toepassing. Zodanige verordening wordt niet afgekondigd, alvorens haar goedkeuring onherroepelijk is geworden.

Artikel 7. 1. Voor het verkrijgen van een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, moet bovendien onderscheidenlijk door de ondernemer of de ondernemers gezamenlijk, door een bedrijfsleider en door een beheerder worden voldaan aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen van kredietwaardigheid, van handelskennis en van vakbekwaamheid, behoudens voor zover krachtens artikel 42 ontheffing is verleend.

2. Bij of krachtens die maatregel kunnen regelen worden gesteld omtrent de wijze, waarop het voldoen aan de daarbij gestelde eisen van kredietwaardigheid moet blijken.

3. Onverminderd het in artikel 41 bepaalde worden bij of krachtens die maatregel de bewijsstukken aangewezen, waaruit het voldoen aan de daarbij gestelde eisen van handelskennis en van vakbekwaamheid moet blijken.

4. Ten aanzien van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid is artikel 3, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. 1. Een krachtens artikel 3 verleende vergunning geldt ten aanzien van het verstrekken van alcoholhoudende drank niet:

a. voor andere tot de inrichting behorende lokaliteiten dan die, welke in de vergunning zijn aangewezen;

b. voor andere gedeelten van de openbare weg dan die, waar dat verstrekken bij gemeentelijke verordening uitdrukkelijk is toegestaan.

2. Bij een gemeentelijke verordening als bedoeld in het eerste lid, onder *b*, worden tevens voorschriften gegeven, welke door de vergunninghouders bij het op de openbare weg verstrekken van alcoholhoudende drank moeten worden in acht genomen.

3. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing.

Artikel 9. Deze wet is niet van toepassing met betrekking tot:

a. legerplaatsen en lokaliteiten, aan het militair gezag onderworpen, gedurende de tijd, dat deze uitsluitend voor militaire doeleinden worden gebruikt;

b. middelen van vervoer tijdens hun gebruik als zodanig.

§ 3. Bijzondere bepalingen

Artikel 10. Het is verboden een onderdeel van een inrichting gelijktijdig in gebruik te hebben voor het bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse en voor het bedrijfsmatig verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse.

Artikel 11. Het is verboden in een inrichting de kleinhandel in andere goederen dan drank uit te oefenen, behoudens voor zover de uitoefening bestaat in het bedrijfsmatig verrichten van krachtens artikel 3, derde lid, aangewezen handelingen.

Artikel 12. Het is verboden anders dan in de uitoefening van het slijtersbedrijf gelegenheid te bieden tot het doen van bestellingen, waarvan de uitvoering bestaat in het verstrekken van sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse.

Artikel 13. Het is degene, die bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid alcoholhoudende drank verstrekt, verboden daartoe automaten, waaruit de afnemers zelfstandig zodanige drank kunnen betrekken, aanwezig te hebben.

Artikel 14. 1. Het is verboden bedrijfsmatig alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse aan particulieren te verstrekken anders dan in goed gesloten verpakking:

a. die voldoet aan regelen, welke dienaangaande door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken kunnen worden gesteld;

b. waarop het alcoholgehalte van de drank die zij bevat, gemeten bij een temperatuur van vijftien graden Celsius, duidelijk zichtbaar in volumeprocenten is vermeld.

2. Een krachtens het eerste lid, onder *a*, vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 15. Het is verboden in de uitoefening van een ander bedrijf dan het slijtersbedrijf zwak-alcoholische drank voor gebruik elders dan ter plaatse aan particulieren te verstrekken anders dan in een besloten ruimte, waarin die handeling pleegt te worden verricht.

Artikel 16. 1. Het is verboden bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid alcoholhoudende drank te verstrekken aan personen beneden de leeftijdsgrens van 16 jaar en bedrijfsmatig sterke drank te verstrekken aan personen beneden de leeftijdsgrens van 18 jaar.

2. Het is degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid uitoefent, verboden toe te laten, dat in die onderdelen van de inrichting, waarin alcoholhoudende drank wordt verstrekt, personen, die in kennelijke staat van dronkenschap verkeren, aanwezig zijn.

3. Het is degene, die het in artikel 3, eerste lid, onder *b*, bedoelde bedrijf uitoefent, verboden toe te laten, dat in die onderdelen van de inrichting, waarin alcoholhoudende drank wordt verstrekt, personen beneden de leeftijdsgrens van 16 jaar anders dan in gezelschap van een persoon boven de leeftijdsgrens van 21 jaar aanwezig zijn.

4. Bij gemeentelijke verordening kan:

a. voor de toepassing van het eerste lid ten aanzien van inrichtingen of besloten andere ruimten van een bij de verordening aangewezen aard in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan een hogere leeftijdsgrens van niet boven 21 jaar worden vastgesteld;

b. degenen, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf uitoefenen in inrichtingen — of inrichtingen van een bij de verordening aangewezen aard — in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan, worden verboden toe te laten, dat in die onderdelen van de inrichting, waarin alcoholhoudende drank wordt verstrekt, personen beneden een bij de verordening te bepalen leeftijdsgrens van niet boven 21 jaar anders dan in gezelschap van een persoon boven de leeftijdsgrens van 21 jaar aanwezig zijn.

5. Gedeputeerde staten kunnen ten aanzien van een gemeente of delen daarvan een voorziening als bedoeld in het vierde lid, onder *a* of *b*, treffen drie maanden nadat zij van hun voornemen daartoe kennis hebben gegeven aan de raad van die gemeente.

6. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een verordening als bedoeld in het vierde lid of een besluit als bedoeld in het vijfde lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

7. Ten aanzien van zodanige verordening en zodanig besluit zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet, onderscheidenlijk artikel 82 van de Provinciewet (*Stb.* 1962, 17) van toepassing.

Artikel 17. Het is verboden bedrijfsmatig of in de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid alcoholhoudende drank te verstrekken, indien redelijkerwijs moet worden vermoed, dat dit tot verstoring van de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid zal leiden.

Artikel 18. 1. Bij gemeentelijke verordening kan worden verboden in inrichtingen — of in inrichtingen van een bij de verordening aangewezen aard — in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan:

a. anders dan om niet alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken;

b. anders dan om niet sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken;

c. bedrijfsmatig sterke drank voor gebruik elders dan ter plaatse te verstrekken.

2. Bij zodanige verordening kan worden bepaald, dat het verbod slechts geldt voor een bij of krachtens die verordening aangewezen tijdsruimte.

3. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanige verordening wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

4. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing. Zodanige verordening wordt niet afgekondigd, alvorens haar goedkeuring onherroepelijk is geworden.

Artikel 19. 1. Het is degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid uitoefent, verboden in de inrichting betalingen te doen, welke voortvloeien uit het in dienstbetrekking verrichten van werkzaamheden, of toe te laten, dat in die inrichting zodanige betalingen geschieden.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien van betalingen, welke voortvloeien uit het verrichten van werkzaamheden in de inrichting.

Artikel 20. 1. Bij gemeentelijke verordening kan het degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid uitoefenen in inrichtingen — of in inrichtingen van een bij de verordening aangewezen aard — in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan, worden verboden in die onderdelen van de inrichting, waarin alcoholhoudende drank wordt verstrekt, gedurende de tijd, dat zij daartoe voor het publiek geopend zijn, vrouwelijke personen dienst te laten doen of aanwezig te doen zijn zonder toestemming van de burgemeester.

2. Gedeputeerde staten kunnen ten aanzien van een gemeente of delen daarvan een verbod als bedoeld in het eerste lid stellen drie maanden nadat zij van hun voornemen daartoe kennis hebben gegeven aan de raad van die gemeente.

3. Op de aanvraag om een toestemming als bedoeld in het eerste lid wordt binnen een maand beslist.

4. De toestemming kan niet voor langer dan vijf jaren worden verleend. Zij kan te allen tijde worden ingetrokken.

5. Ingeval het eerste of het tweede lid toepassing heeft gevonden, worden bij gemeentelijke verordening regelen gesteld betreffende het instellen van beroep door de betrokkene tegen een besluit tot weigering of intrekking van een toestemming.

6. Een krachtens het eerste of het tweede lid gesteld verbod geldt niet met betrekking tot de in de inrichting wonende echtgenoten en kinderen van de beheerders der inrichting.

7. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een verordening als bedoeld in het eerste lid of een besluit als bedoeld in het tweede lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

8. Ten aanzien van een verordening als bedoeld in het eerste of het vijfde lid en een besluit als bedoeld in het tweede lid zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet, onderscheidenlijk artikel 82 van de Provinciewet, van toepassing.

Artikel 21. 1. Het is degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid uitoefent, verboden in die onderdelen van de inrichting, waarin alcoholhoudende drank wordt verstrekt, gedurende de tijd, dat zij daartoe voor het publiek geopend zijn, personen beneden de leeftijdsgrens van 16 jaar dienst te laten doen.

2. Bij gemeentelijke verordening kan voor de toepassing van het eerste lid ten aanzien van inrichtingen van een bij de verordening aangewezen aard in de gemeente of in bij de verordening aangewezen delen daarvan een hogere leeftijdsgrens van niet boven 21 jaar worden vastgesteld.

3. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van zodanige verordening wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

4. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing.

Artikel 22. 1. Het is degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf uitoefent, verboden in een inrichting gelegenheid tot dansen te geven zonder toestemming van de burgemeester.

2. De toestemming kan onder beperkingen worden verleend; aan de toestemming kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Op de aanvraag om toestemming wordt binnen een maand beslist.

4. De toestemming kan te allen tijde worden ingetrokken.

5. Bij gemeentelijke verordening kunnen voorwaarden worden vastgesteld, waaraan voor het verkrijgen van toestemming moet worden voldaan, en kan worden bepaald, dat toestemming niet wordt verleend dan onder de beperkingen en met de voorschriften, in de verordening omschreven.

6. Bij gemeentelijke verordening worden regelen gesteld betreffende het instellen van beroep door de betrokkene tegen een besluit tot weigering of intrekking van een toestemming.

7. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een verordening als bedoeld in het vijfde lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

8. Ten aanzien van een verordening als bedoeld in het vijfde of het zesde lid zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing. Een verordening als bedoeld in het vijfde lid wordt niet afgekondigd, alvorens haar goedkeuring onherroepelijk is geworden.

Artikel 23. 1. Het is degene, die een lokaliteit voor het publiek geopend houdt, verboden gedurende de tijd, dat zij daarvoor geopend is:

a. in die lokaliteit alcoholhoudende drank aanwezig te hebben;

b. in het overige gedeelte van de besloten ruimte, waartoe die lokaliteit behoort, alcoholhoudende drank in voorraad te hebben;

c. toe te laten, dat in de besloten ruimte, waartoe die lokaliteit behoort, alcoholhoudende drank wordt gebruikt.

2. Het is degene, die een vervoermiddel gebruikt voor het rondtrekkend uitoefenen van kleinhandel, verboden, daarin of daarop alcoholhoudende drank aanwezig te hebben.

3. Het eerste lid, onder *a*, geldt niet ten aanzien van het aanwezig hebben van alcoholhoudende drank ten dienste van het in bedoelde lokaliteit:

a. uitoefenen van een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf;

b. bedrijfsmatig aan particulieren verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse, voor zover de aanwezige drank zich bevindt in een verpakking, welke voldoet aan de daarvoor bij en krachtens artikel 14 met betrekking tot het verstrekken van die drank gestelde eisen.

4. Het eerste lid, onder *b*, geldt niet ten aanzien van het in voorraad hebben van alcoholhoudende drank ten dienste van het in de betrokken besloten ruimte:

a. uitoefenen van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf;

b. in de uitoefening van een ander bedrijf dan het slijtersbedrijf bedrijfsmatig aan particulieren verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse, voor zover de voorradige drank zich bevindt in een verpakking, welke voldoet aan de daarvoor bij en krachtens artikel 14 met betrekking tot het verstrekken van die drank gestelde eisen;

c. uitoefenen van een bedrijf, waarin waren onder meer uit alcoholhoudende drank plegen te worden vervaardigd.

5. Het eerste lid, onder c, geldt niet ten aanzien van het gebruik van alcoholhoudende drank in de tot de besloten ruimte behorende lokaliteiten:

a. waarin een in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoeld bedrijf wordt uitgeoefend;

b. welke niet voor publiek geopend zijn.

6. Het tweede lid geldt niet ten aanzien van het aanwezig hebben van alcoholhoudende drank in of op een vervoermiddel, voor zover dat vervoermiddel wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig aan particulieren verstrekken van alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse.

7. Ten aanzien van een inrichting, waarin slechts zwak-alcoholische drank voor gebruik ter plaatse mag worden verstrekt, zijn, voor zover het sterke drank betreft, het derde en het vierde lid, alsmede het vijfde lid, onder a, niet van toepassing.

§ 4. Gemeentelijke belasting op het verstrekken van sterke drank

Artikel 24. 1. De gemeentebesturen heffen jaarlijks een belasting op het uitoefenen van een in artikel 3, eerste lid, onder a of b, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder c, bedoelde werkzaamheid naar de grondslag van de in een kalenderjaar bij die uitoefening bereikte omzet van sterke drank.

2. De belasting bedraagt ten aanzien van de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder c, bedoelde werkzaamheid ten minste f 5,— en ten hoogste f 7,50 en ten aanzien van de uitoefening van het slijtersbedrijf ten minste f 3,— en ten hoogste f 5,— per 50 liter sterke drank of gedeelte daarvan.

3. Ten aanzien van de belasting zijn de artikelen 269—271, 290—295, 297—299 en 301—309 van de gemeentewet van toepassing.

§ 5. Vergunningen

Artikel 25. 1. Onze Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Economische Zaken bepalen, welke gegevens een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 3 dient te bevatten.

2. Bij het indienen van een aanvraag moet een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag worden betaald.

3. De aanvraag wordt geacht niet te zijn ingediend, zolang de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet zijn verstrekt of het ingevolge het tweede lid verschuldigde bedrag niet is betaald.

4. Op de aanvraag wordt binnen drie maanden beslist.

5. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 26. 1. Een vergunning wordt geweigerd, indien:

a. niet wordt voldaan aan de ingevolge de artikelen 5 en 6 geldende eisen;

b. redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat de feitelijke toestand niet met het in de aanvraag vermelde in overeenstemming zal zijn;

c. artikel 4, tweede lid, zich tegen de verlening van de gevraagde vergunning verzet.

2. Een vergunning kan voorts worden geweigerd, indien door de in de inrichting wonende echtgenoot of een aldaar wonend kind van een beheerder der inrichting niet wordt voldaan aan dezelfde eis, die ingevolge artikel 5, tweede lid, onder b, en het te dien aanzien krachtens het derde lid van dat artikel bepaalde voor de beheerders geldt.

Artikel 27. 1. Een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a of b, wordt bovendien geweigerd, indien:

a. niet is aangetoond, dat wordt voldaan aan de ingevolge artikel 7 geldende eisen;

b. redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat de in artikel 29, tweede lid, bedoelde bedrijfsleider of beheerder tevens een overeenkomstige functie buiten de betrokken onderneming of die beheerder tevens een overeenkomstige functie in een ander onderdeel van de betrokken onderneming zal vervullen.

2. Het eerste lid, onder a, geldt niet, indien de vergunning is gevraagd door de weduwe van de vergunninghouder, die in zijn vergunning tevens overeenkomstig artikel 29, tweede lid, als bedrijfsleider of beheerder was vermeld, uitsluitend met het oog op zijn vervanging als zodanige bedrijfsleider of beheerder door zijn weduwe.

3. Het eerste lid, onder a, geldt voor zover het betrekking heeft op de eisen van handelskennis en van vakbekwaamheid bovendien niet, indien de vergunning door een vergunninghouder is gevraagd uitsluitend met het oog op de verplaatsing van de uitoefening van het betrokken bedrijf naar een andere inrichting, dan wel uitsluitend met het oog op het in de uitoefening van het betrokken bedrijf verstrekken van alcoholhoudende drank in een andere tot dezelfde inrichting behorende lokaliteit.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat het eerste lid, onder b, niet van toepassing is in daarbij aangewezen gevallen.

Artikel 28. 1. Een vergunning wordt verleend, indien geen der in de artikelen 26 en 27 bedoelde weigeringsgronden aanwezig is.

2. Het besluit tot verlening van de vergunning wordt mede aan de inspecteur toegezonden. Het wordt eerst van kracht, zodra het onherroepelijk is geworden.

3. Het besluit tot weigering van de vergunning is met redenen omkleed en wordt aan de aanvrager toegezonden bij aangetekende brief.

Artikel 29. 1. In een vergunning worden vermeld:

a. de plaats, waar de inrichting zich bevindt;

b. de oppervlakten van de krachtens artikel 8, eerste lid, onder a, daarin aangewezen lokaliteiten;

c. de bedrijfsleiders en de beheerders.

2. In een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a of b, wordt voorts vermeld:

a. welke bedrijfsleider en welke beheerder voldoen aan de ingevolge artikel 7 geldende eisen van handelskennis, onderscheidenlijk van vakbekwaamheid, of

b. voor zover de vergunning wordt verleend met toepassing van artikel 27, tweede of derde lid, of ten aanzien van de betrokken inrichting krachtens artikel 42 een ontheffing is verleend, ten aanzien van welke bedrijfsleider en welke beheerder deze bepalingen zijn toegepast.

3. Het eerste lid, onder a, geldt niet ten aanzien van een vergunning, welke mede op grond van een verklaring als bedoeld in artikel 37 wordt verleend.

Artikel 30. Indien een in een vergunning aangewezen lokaliteit zodanige verandering heeft ondergaan, dat zij, terwijl nog wordt voldaan aan de ingevolge artikel 6 geldende eisen, niet langer beantwoordt aan de in de vergunning gegeven omschrijving, wordt deze omschrijving op verzoek van de vergunninghouder overeenkomstig bedoelde verandering gewijzigd.

Artikel 31. 1. Een vergunning wordt ingetrokken, indien:

a. de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;

b. niet langer wordt voldaan aan de ingevolge de artikelen 5 en 6 geldende eisen;

c. een niet daarin vermelde persoon, anders dan ter opvolging van de overeenkomstig artikel 29, tweede lid, daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder, bedrijfsleider of beheerder is geworden in de onderneming of inrichting of ten aanzien van de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder c, bedoelde werkzaamheid, waarop de vergunning betrekking heeft;

d. de overeenkomstig artikel 29, tweede lid, daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder tevens een overeenkomstige functie buiten de betrokken onderneming of die beheerder tevens een overeenkomstige functie in een ander onderdeel van de betrokken onderneming heeft verkregen;

e. een verklaring van handelskennis of van vakbekwaamheid, mede op grond waarvan de vergunning is verleend, heeft opgehouden te gelden;

f. zich in de betrokken inrichting feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven der vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid;

g. de vergunninghouder in het in artikel 30 bedoelde geval geen verzoek als in dat artikel bedoeld heeft gedaan.

2. Een vergunning kan voorts worden ingetrokken, indien door de in de inrichting wonende echtgenoot of een aldaar wonend kind van een beheerder der inrichting niet langer wordt voldaan aan dezelfde eis, die ingevolge artikel 5, tweede lid, onder b, en het te dien aanzien krachtens het derde lid van dat artikel bepaalde voor de beheerders geldt.

3. De intrekking van een vergunning krachtens het eerste lid, onder b, c, d, e of g, of het tweede lid, kan, voor zover de grond tot intrekking niet de persoon van de vergunninghouder betreft, eerst geschieden een maand nadat van het voornemen daartoe aan de vergunninghouder bij aangetekende brief mededeling is gedaan.

4. Het besluit tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt aan de vergunninghouder toegezonden bij aangetekende brief. Het wordt eerst van kracht, zodra het onherroepelijk is geworden.

5. Bij een besluit tot intrekking van een vergunning krachtens het eerste lid, onder f, kan worden bepaald, dat het ter stond van kracht is en het instellen van beroep geen schorsende werking heeft.

6. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat het eerste lid, onder d, niet van toepassing is in daarbij aangewezen gevallen.

Artikel 32. 1. Indien de burgemeester of de inspecteur van oordeel is, dat een vergunning op een der in artikel 31 genoemde gronden moet worden ingetrokken, doet hij daartoe onder opgave van redenen aan burgemeester en wethouders een voorstel.

2. Binnen drie maanden na ontvangst van zodanig voorstel nemen burgemeester en wethouders daaromtrent een besluit. Zij doen daarvan schriftelijk mededeling aan de inspecteur, indien deze het voorstel heeft gedaan.

Artikel 33. Een vergunning vervalt, wanneer:

a. sedert haar verlening onherroepelijk is geworden, zes maanden zijn verlopen, zonder dat handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning;

b. gedurende een jaar anders dan wegens overmacht geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning;

c. een krachtens artikel 39 of 40 verleende ontheffing, mede op grond waarvan de vergunning is verleend, heeft opgehouden te gelden;

d. de verlening van een vergunning, strekkende tot vervanging van eerstbedoelde vergunning, van kracht is geworden.

Artikel 34. 1. Een krachtens artikel 3, eerste lid, onder a of b, verleende vergunning vervalt bovendien, wanneer een

krachtens artikel 37 afgegeven verklaring of krachtens artikel 42 verleende ontheffing, mede op grond waarvan de vergunning is verleend, heeft opgehouden te gelden.

2. Zodanige vergunning vervalt voorts, ingeval de overeenkomstig artikel 29, tweede lid, daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid heeft verloren, zodra de beslissing op een aanvraag om een nieuwe vergunning voor het uitoefenen van hetzelfde bedrijf in dezelfde inrichting onherroepelijk is geworden, of, indien zodanige aanvraag niet is ingediend binnen zes maanden na het verlies van bedoelde hoedanigheid, bij het verstrijken van deze termijn.

Artikel 35. Het overlijden van een vergunninghouder heeft ten aanzien van het krachtens artikel 31, eerste lid, onder c, d of e, 33, onder a, b of c, of 34 intrekken of vervallen der vergunning een opschortende werking tot zes maanden na dat overlijden, of, indien binnen die termijn een aanvraag om een nieuwe vergunning voor het uitoefenen van hetzelfde bedrijf of dezelfde werkzaamheid in dezelfde inrichting is ingediend, totdat de beslissing op die aanvraag onherroepelijk is geworden.

Artikel 36. Een faillissement heeft ten aanzien van het krachtens artikel 31, eerste lid, onder c, d of e, 33, onder c, of 34 intrekken of vervallen der vergunning een opschortende werking tot het tijdstip waarop het eindigt.

§ 6. *Vrijstellingen, ontheffingen en verklaringen*

Artikel 37. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat plaatselijke of regionale omstandigheden daartoe aanleiding geven, ten aanzien van een ondernemer op zijn aanvraag artikel 1, tweede lid, voor wat de uitoefening van het slijtersbedrijf betreft, buiten toepassing verklaren, of aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van het bij artikel 15 gestelde verbod verlenen.

2. In een verklaring wordt het college van burgemeester en wethouders aangewezen, dat tot het mede op grond van die verklaring verlenen van een vergunning bevoegd is.

3. Een verklaring of ontheffing kan onder beperkingen worden verleend; aan een verklaring of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

4. In geval van verlening van een verklaring of ontheffing onder beperkingen of met voorschriften wordt het desbetreffende besluit aan de aanvrager toegezonden bij aangetekende brief.

5. Op een aanvraag om een verklaring of ontheffing wordt binnen vier maanden beslist.

6. De artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 28, derde lid, en 31, eerste lid, onder a, en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38. 1. Bij gemeentelijke verordening kan vrijstelling van het in artikel 3, eerste lid, onder a, gestelde verbod worden verleend ten aanzien van het verstrekken van zwak-alcoholische drank op ten hoogste acht in de verordening aangewezen dagen per jaar.

2. De burgemeester kan aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van het in artikel 3, eerste lid, onder a, gestelde verbod verlenen ten aanzien van het verstrekken van zwak-alcoholische drank bij in het besluit aangewezen bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard.

3. Een vrijstelling of ontheffing kan onder beperkingen worden verleend; aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

4. Ten aanzien van een verordening als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing.

5. Ten aanzien van een ontheffing als bedoeld in het tweede lid zijn de artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, en 31, eerste lid, onder *a* en *f*, en vierde lid, eerste volzin, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat sprake is van een bijzonder geval en gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van de bij artikel 5, tweede lid, onder *c*, gestelde eis verlenen ten aanzien van een bedrijfsleider of een beheerder.

2. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.

3. De artikelen 25, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 37, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 40. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat plaatselijke of regionale omstandigheden daartoe aanleiding geven dan wel sprake is van een bijzonder geval en gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van de krachtens artikel 6, tweede lid, gestelde eisen verlenen ten aanzien van een daarbij aangewezen inrichting.

2. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.

3. Op een aanvraag om een ontheffing wordt binnen vier maanden beslist.

4. De artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 37, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Een vergunning, welke krachtens artikel 3, eerste lid, onder *a*, mede op grond van een krachtens het onderhavige artikel verleende ontheffing is verleend ten aanzien van een strandtent, geldt niet voor het verstrekken van sterke drank. In de vergunning wordt van deze beperking melding gemaakt.

Artikel 41. 1. Behalve de krachtens artikel 7, derde lid, aangewezen bewijsstukken van handeiskennis en van vakbekwaamheid zijn zodanige bewijsstukken de verklaringen van handeiskennis, onderscheidenlijk van vakbekwaamheid, door de Sociaal-Economische Raad afgegeven aan personen, die aan de gestelde eisen voldoen, doch van wie redelijkerwijs niet kan worden verlangd, dat zij zich van andere bewijsstukken voorzien.

2. Onze Minister van Economische Zaken stelt in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid regelen voor de beslissing op de aanvragen om een verklaring.

3. Op een aanvraag wordt binnen vier maanden beslist.

4. De artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 28, derde lid, en 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42. 1. Onze Minister van Economische Zaken kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van oordeel is, dat plaatselijke of regionale omstandigheden daartoe aanleiding geven dan wel sprake is van een bijzonder geval en gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van de krachtens artikel 7, eerste lid, gestelde eisen verlenen met betrekking tot een daarbij aangewezen inrichting.

2. In een ontheffing worden de bedrijfsleider en de beheerder vermeld, ten aanzien van wie zij, voor wat de eisen van handeiskennis, onderscheidenlijk van vakbekwaamheid, betreft, wordt verleend.

3. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend.

4. Op een aanvraag om een ontheffing wordt binnen vier maanden beslist.

5. Een ontheffing vervalt, wanneer de daarin vermelde bedrijfsleider of beheerder deze hoedanigheid verliest.

6. De artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 37, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 43. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat plaatselijke of regionale omstandigheden daartoe aanleiding geven dan wel sprake is van een bijzonder geval en gewichtige belangen daartoe aanleiding geven, aan een ondernemer op zijn aanvraag ontheffing van het bij artikel 10 gestelde verbod verlenen ten aanzien van in de ontheffing aangewezen onderdelen van een inrichting.

2. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend, aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Op een aanvraag om een ontheffing wordt binnen vier maanden beslist.

4. De artikelen 25, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 37, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 44. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid kan, indien hij in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat de aard van een inrichting daartoe aanleiding geeft, aan de betrokken ondernemer op zijn aanvraag ten aanzien van die inrichting ontheffing verlenen van de bij de artikelen 11 en 13 gestelde verboden.

2. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend; aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

3. De artikelen 25, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 37, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Een krachtens het eerste lid verleende ontheffing wordt mede ingetrokken, indien Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken van oordeel is, dat een wijziging in de aard van de inrichting daartoe aanleiding geeft.

§ 7. Goedkeuring en beroep

Artikel 45. 1. Een verordening, krachtens artikel 6, 18 of 22, vijfde lid, vastgesteld, behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten.

2. Gedeputeerde staten beslissen binnen drie maanden na de dag, waarop zij de verordening ontvangen hebben. Zij kunnen hun beslissing eenmaal voor ten hoogste drie maanden verdagen.

3. Indien:

a. gedeputeerde staten binnen de in het tweede lid gestelde termijn noch een beslissing, noch een bericht, de beslissing verdagende, aan de gemeenteraad hebben ingezonden, of

b. zij, ingeval binnen die termijn zodanig bericht is ingezonden, vóór het verstrijken van de termijn, waarvoor hun beslissing verdaagd is, geen beslissing aan de gemeenteraad hebben ingezonden,

wordt de verordening geacht te zijn goedgekeurd.

Artikel 46. 1. Alvorens te beslissen horen gedeputeerde staten:

a. de betrokken bedrijfslichamen,

b. de inspecteur en

c. voor zover het een krachtens artikel 6 vastgestelde verordening betreft, de inspecteur van de volkshuisvesting, binnen

hun provincie belast met het staatstoezicht op de volkshuisvesting.

2. Gedeputeerde staten beslissen bij een met redenen omkleed besluit.

3. Zij doen mededeling van hun besluit aan de gemeenteraad en aan de in het eerste lid bedoelde organen. Indien artikel 45, derde lid, toepassing heeft gevonden, doen gedeputeerde staten daarvan mededeling aan de in het eerste lid van het onderhavige artikel bedoelde organen.

4. Onze Minister van Economische Zaken wijst de bedrijfslichamen aan, die voor de toepassing van het eerste lid als betrokken bedrijfslichamen worden aangemerkt.

5. Een krachtens het vierde lid vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 47. 1. De gemeenteraad en de in artikel 46, eerste lid, bedoelde organen kunnen binnen dertig dagen na ontvangst van de hun overeenkomstig het derde lid van dat artikel gedane mededeling bij Ons beroep instellen.

2. De beroepschriften worden aan Ons gericht en kunnen worden ingediend bij Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

Artikel 48. 1. Wij beslissen bij een met redenen omkleed besluit. De voordracht tot zodanig besluit wordt Ons gedaan door Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en, voor zover het besluit een krachtens artikel 6 vastgestelde verordening betreft, met Onze Minister van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid.

2. Onze beslissing wordt medegegeeld aan gedeputeerde staten, aan de gemeenteraad en aan de in artikel 46, eerste lid, bedoelde organen.

Artikel 49. 1. Tegen een besluit tot weigering of intrekking van een vergunning kan de betrokkene beroep instellen bij gedeputeerde staten.

2. Tegen een besluit tot verlening van een vergunning kan de burgemeester, alsmede de inspecteur beroep instellen bij gedeputeerde staten.

3. Tegen een krachtens artikel 32, tweede lid, genomen besluit, houdende weigering van de intrekking van een vergunning, kan de burgemeester beroep instellen bij gedeputeerde staten. Gelijke bevoegdheid komt de inspecteur toe, indien deze een voorstel als in dat artikel bedoeld heeft gedaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt het niet binnen de gestelde termijn besluiten met een besluit tot weigering gelijk gesteld.

Artikel 50. 1. Het beroepschrift, waarbij krachtens artikel 49 beroep wordt ingesteld, wordt binnen vier weken bij burgemeester en wethouders ingediend. Dezen zenden het onverwijld door.

2. Indien het beroep is ingesteld door de burgemeester of de inspecteur, doen burgemeester en wethouders daarvan onverwijld bij aangetekende brief mededeling aan de vergunninghouder.

3. De in het eerste lid gestelde termijn begint voor de aanvrager of de vergunninghouder, alsmede voor de inspecteur met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit hun is toegezonden; voor de burgemeester met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit is genomen.

4. Indien binnen de daarvoor gestelde termijn geen besluit is genomen, begint de in het eerste lid gestelde termijn met ingang van de dag, volgende op die, waarop het besluit uiterlijk had moeten zijn genomen.

Artikel 51. 1. Gedeputeerde staten beslissen, de inspecteur gehoord, binnen twee maanden, nadat het beroep is in-

gesteld. Zij kunnen hun beslissing eenmaal voor ten hoogste twee maanden verdagen.

2. De besluiten van gedeputeerde staten bevatten de gronden, waarop zij berusten.

Artikel 52. Een krachtens artikel 51 vastgesteld besluit kan, voor zover het met de wet of het algemeen belang strijdt, door Ons worden geschorst of vernietigd.

Artikel 53. 1. Tegen een besluit van Onze Minister van Economische Zaken tot verlening, weigering of intrekking van een ontheffing als bedoeld in artikel 42 kunnen degenen, die door dat besluit rechtstreeks in hun belang getroffen zijn, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. De artikelen 3, 5 en 29—75 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Sib.* 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 8. Overige bepalingen

Artikel 54. Indien in strijd met deze wet alcoholhoudende drank wordt verstrekt, kunnen burgemeester en wethouders het voortzetten van dat verstrekken beletten. Zij zijn daarbij bevoegd aan andere personen dan hen, die wonen in de ruimte, waarin dat verstrekken heeft plaats gevonden, de toegang tot die ruimte te ontzeggen.

Artikel 55. In gevallen, waarin het betreft uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid door een gemeente:

a. treden voor de toepassing van de artikelen 3, 32 en 50 gedeputeerde staten in de plaats van burgemeester en wethouders;

b. treedt voor de toepassing van de artikelen 32, 49 en 50 Onze commissaris in de provincie in de plaats van de burgemeester;

c. wordt het in artikel 49 bedoelde beroep bij Ons ingesteld en treden Wij voor de toepassing van artikel 51 in de plaats van gedeputeerde staten.

Artikel 56. Het is verboden ter zake van een aanvraag om een vergunning, een verklaring of een ontheffing onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 57. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in hun hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

Artikel 58. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van deze wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 59. Voor zover in deze wet niet anders is bepaald, kunnen ten aanzien van de onderwerpen, waarin zij voorziet, geen provinciale of gemeentelijke verordeningen worden gemaakt.

§ 9. Toezicht en opsporing

Artikel 60. 1. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid wijst de inspecteur en ambtenaren van het staats-toezicht op de volksgezondheid aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

2. Onze Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Economische Zaken wijzen tezamen de andere ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

3. Een krachtens het eerste of het tweede lid vastgestelde beschikking wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 61. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

a. de ambtenaren, aangewezen bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering;

b. de krachtens artikel 60 aangewezen ambtenaren, voor zover zij door Onze Minister van Justitie daartoe zijn aangewezen.

Artikel 62. De in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen van alle bescheiden en daarvan afschrift te nemen, een en ander voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is. Te dien einde kunnen zij bescheiden gedurende ten hoogste vijf dagen onder zich houden.

Artikel 63. 1. De in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot het betreden van:

a. alle lokaliteiten, waar anders dan om niet alcoholhoudende drank aan particulieren wordt verstrekt of waar naar hun redelijk vermoeden zodanige verstrekking plaats vindt;

b. alle plaatsen, waarvan de betreding naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 64. 1. In woningen treden de in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren tegen de wil van de bewoner niet binnen dan in tegenwoordigheid van de burgemeester of van een commissaris van politie, dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid of van Economische Zaken en Onze Minister van Justitie tezamen, de procureur-generaal bij het gerechtshof of de officier van justitie, of van een bijzondere schriftelijke last van één zijner hulpofficieren.

2. Van het binnentreden maken zij binnen tweemaal vierentwintig uur een proces-verbaal op, waarin van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Zij dragen zorg, dat een afschrift van het proces-verbaal aan de officier van justitie wordt toegezonden en dat een afschrift aan de bewoner wordt uitgereikt of te zijnen behoeve aan de woning bezorgd.

Artikel 65. 1. De in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd goederen aan een onderzoek en opnemering te onderwerpen en daarvan monsters te nemen, een en ander voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. De genomen monsters worden, voor zover mogelijk, aan de rechthebbende op de goederen teruggegeven.

Artikel 66. De in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken, voor zover dit naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is. Zij kunnen daartoe van de bestuurder vorderen zijn vervoermiddel te doen stilhouden en het naar een door hen aangewezen plaats over te brengen.

Artikel 67. 1. Ieder is verplicht aan de in de artikelen 60 en 61 bedoelde ambtenaren alle medewerking te verlenen, welke naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is.

2. Wanneer naar het redelijk oordeel van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren in onvoldoende mate medewerking wordt verleend, kunnen zij op kosten van de nalatige de nodige maatregelen treffen.

3. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonven van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts de inzage van bescheiden en het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun plicht tot geheimhouding zich daartoe uitstrekt.

Artikel 68. De in artikel 61 bedoelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

§ 10. Bepalingen van strafrechtelijke aard

Artikel 69. Voor de toepassing van de in deze paragraaf vervatte bepalingen wordt verstaan onder:

bedrijfsleider: hij, die algemene leiding geeft aan een onderneming dan wel aan de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder c, bedoelde werkzaamheid in een of meer inrichtingen;

beheerder: hij, die onmiddellijke leiding geeft aan de uitoefening van een bedrijf in een ondernemingsonderdeel dan wel aan de uitoefening van de in artikel 3, eerste lid, onder c, bedoelde werkzaamheid in een inrichting.

Artikel 70. 1. Voor de naleving van de in artikel 71 omschreven verboden en voorschriften zijn, onverminderd het in artikel 67 bepaalde, aansprakelijk de ondernemer, alsmede de bedrijfsleider en, ten aanzien van het door hem beheerde onderdeel der onderneming of instelling, de beheerder.

2. Indien de ondernemer een rechtspersoon is, treedt voor de toepassing van het eerste lid in de plaats van de ondernemer de bestuurder.

Artikel 71. 1. Bij overtreding van:

a. een verbod, gesteld bij of krachtens een der artikelen 3, 10—23, 56, 73 of 79,

b. een voorschrift, gegeven bij of krachtens artikel 8, tweede lid, 22, tweede lid, 37, derde lid, 38, derde lid, 43, tweede lid, 44, tweede lid, of 67, eerste lid,

c. een krachtens artikel 58 gegeven voorschrift, voor zover de niet-naleving daarvan uitdrukkelijk is aangeduid als een strafbaar feit,

wordt degene, die voor de naleving daarvan aansprakelijk is, gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

2. Indien ten tijde van het begaan van een strafbaar feit als bedoeld in het vorige lid nog niet twee jaren zijn verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens het begaan van een van die strafbare feiten of wegens overtreding van artikel 252 van het Wetboek van Strafrecht onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

3. Behalve de bijkomende straffen, genoemd in artikel 9 van het Wetboek van Strafrecht, kan als zodanige straf worden opgelegd de gehele of gedeeltelijke stillegging van de onderneming of instelling, waarin het feit is gepleegd, voor een tijd van ten hoogste een jaar.

4. De ondernemer of bestuurder en de bedrijfsleider zijn niet strafbaar, indien zij niet tevens beheerder zijn van dat onderdeel der onderneming of instelling, waarin of ten aanzien waarvan de overtreding werd gepleegd, en zij aantonen, dat zij de nodige bevelen hebben gegeven, de nodige maatregelen hebben genomen, de nodige middelen hebben verschaft en het redelijkerwijs te vorderen toezicht hebben gehouden om de naleving van het overtreden verbod of voorschrift in of ten aanzien van dat onderdeel te verzekeren.

5. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 72. 1. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, dat hij ingevolge artikel 57 verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

2. Hij aan wiens schuld de schending van zodanig geheim te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Indien een der feiten tegen een bepaalde persoon is gepleegd, wordt het slechts vervolgd op diens klacht.

4. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

§ 11. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 73. 1. Indien bijzondere omstandigheden in een deel der gemeente daartoe aanleiding geven, kan bij gemeentelijke verordening met betrekking tot dat deel een verbod als bedoeld in artikel 18 worden gesteld met het voorbehoud, dat dit verbod niet geldt ten aanzien van de op het tijdstip van de vaststelling der verordening bestaande inrichtingen.

2. Zodra de uitoefening van het betrokken bedrijf of de betrokken werkzaamheid uit zodanige inrichting naar een andere inrichting binnen het betrokken deel der gemeente is verplaatst, wordt voor de toepassing van het bij of krachtens dit artikel bepaalde deze inrichting in stede van de vroegere als op het tijdstip van de vaststelling der verordening bestaande inrichting aangemerkt.

3. Het in het eerste lid bedoelde voorbehoud is ten aanzien van een inrichting niet langer van toepassing, zodra de uitoefening daarin van het betrokken bedrijf of de betrokken werkzaamheid gedurende een jaar anders dan wegens overmacht gestaakt is geweest.

4. Alvorens tot vaststelling, wijziging of intrekking van een verordening als bedoeld in het eerste lid wordt overgegaan, worden de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid en de Kamer van Koophandel en Fabrieken gehoord.

5. Zodanige verordening behoeft de goedkeuring van Onze Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Economische Zaken.

6. Ten aanzien van zodanige verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van toepassing. Zodanige verordening wordt niet afgekondigd, alvorens zij is goedgekeurd.

7. Dit artikel treedt buiten werking met ingang van 1 januari 1975.

Artikel 74. 1. Aan degene, die op 1 januari 1964 bedrijfsleider of beheerder was in een onderneming of inrichting, waarin een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf werd uitgeoefend, en die voldoet aan door Onze Minister van Economische Zaken in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid daartoe te stellen voorwaarden, wordt op zijn binnen één jaar na het krachtens artikel 87, eerste lid, vastgestelde tijdstip ingediende aanvraag door de Sociaal-Economische Raad een verklaring van handelskennis onderscheidenlijk van vakbekwaamheid, voor dat bedrijf afgegeven. Zodanige verklaring heeft gelijke bewijskracht als de krachtens artikel 7, derde lid, aangewezen bewijsstukken.

2. Indien zodanige verklaring wordt afgegeven aan een persoon, die op de in het eerste lid genoemde datum bedrijfsleider of beheerder was in een onderneming of inrichting, waarin een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf werd uitgeoefend krachtens een op grond van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) verleend verlof A of krachtens artikel 2 van de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 155), wordt daarvan in de verklaring melding gemaakt.

3. Het eerste lid is niet van toepassing, indien ten aanzien van de uitoefening van het bedrijf op de daarin genoemde datum een op grond van de Vestigingswet Bedrijven 1954

(*Stb.* 99) of de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 (*Stb.* 619) verleende voorlopige vergunning of ontheffing gold.

4. Het eerste lid is voorts niet van toepassing, indien de uitoefening van het bedrijf op de daarin genoemde datum in strijd was met het Vestigingsbesluit horecabedrijven 1958 (*Stb.* 634) of met het Vestigingsbesluit kleinhandel in sterke drank (*Stb.* 1947, H 405) ¹⁾.

5. De artikelen 25, eerste tot en met derde lid, 28, derde lid, 31, eerste lid, onder *a*, en vierde lid, en 41, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 75. 1. Artikel 7 ge'dt niet ten aanzien van het voldoen aan de eisen van kredietwaardigheid, voor zover het betreft de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf in een inrichting, waarin de betrokkene dat bedrijf op 1 januari 1964 uitoefende.

2. Artikel 7 geldt niet ten aanzien van het voldoen aan de eisen van handelskennis, onderscheidenlijk van vakbekwaamheid, voor zover het betreft de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf met als bedrijfsleider, onderscheidenlijk als beheerder, een persoon, die voor het betrokken bedrijf in de betrokken onderneming op 1 januari 1964 deze functie vervulde.

3. Ten aanzien van het eerste en het tweede lid is artikel 74, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

4. Indien de uitoefening van het bedrijf na het krachtens artikel 87, eerste lid, vastgestelde tijdstip gedurende een jaar anders dan wegens overmacht ononderbroken gestaakt is geweest, vindt het tweede lid geen toepassing.

5. Voor zover een vergunning met toepassing van het tweede lid wordt verleend, is artikel 29, tweede lid, van toepassing met dien verstande, dat alsdan in de vergunning voorts wordt vermeld ten aanzien van welke bedrijfsleider of beheerder eerstbedoelde bepaling is toegepast.

Artikel 76. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt een inrichting, voor zover het betreft de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid door degene, die dat bedrijf of die werkzaamheid in die inrichting feitelijk uitoefende op 1 januari 1964, tot 1 januari 1975 geacht aan de ingevolge artikel 6 geldende eisen te voldoen.

2. Het eerste lid geldt niet, indien de inrichting niet of niet langer voldoet aan de eisen, die ingevolge de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) op 1 januari 1964 te haren aanzien golden.

3. In een met toepassing van het eerste lid verleende vergunning worden slechts die lokaliteiten overeenkomstig artikel 8, eerste lid, onder *a*, aangewezen, waarin op de in het eerste lid genoemde datum alcoholhoudende drank mocht worden verstrekt.

Artikel 77. Het in artikel 10 gestelde verbod ge'dt tot 1 januari 1975 niet voor degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf en het slijtersbedrijf tezamen in een lokaliteit, waarvoor een op grond van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) verleende volledige vergunning gold, op 1 januari 1964 feitelijk uitoefende, voor zover het die lokaliteit betreft.

Artikel 78. De artikelen 76 en 77 zijn van overeenkomstige toepassing voor degene, die een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf op het krachtens artikel 87, eerste lid, vastgestelde tijdstip feitelijk uitoefent:

a. met gebruikmaking van een op hem krachtens artikel 29, eerste lid, van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) overgeschreven vergunning of verlof A van een persoon, die dat bedrijf feitelijk uitoefende op 1 januari 1964, of

¹⁾ Gewijzigd bij Koninklijk besluit van 31 januari 1961 (*Stb.* 24).

b. als rechtverkrijgende van een persoon als onder *a* bedoeld diens bedrijf voortzettend krachtens de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 155).

Artikel 79. 1. Het is verboden in de uitoefening van een in artikel 3, eerste lid, onder *a*, bedoeld bedrijf krachtens een vergunning, verleend:

a. mede op grond van een met toepassing van artikel 74, tweede lid, afgegeven verklaring van handelskennis of van vakbekwaamheid,

b. met toepassing van artikel 75 of 76 dan wel van artikel 78, in een inrichting, waarin dat bedrijf op 1 januari 1964, onderscheidenlijk op het krachtens artikel 87, eerste lid, vastgestelde tijdstip, werd uitgeoefend krachtens een op grond van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) verleend verlov A of krachtens artikel 2 van de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 155),

sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken.

2. In een vergunning als bedoeld in het eerste lid wordt van het in dat lid gestelde verbod melding gemaakt.

Artikel 80. 1. Voor de uitoefening van het slijtersbedrijf door degene, die op het krachtens artikel 87, eerste lid, vastgestelde tijdstip er krachtens artikel 69 van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) zijn bedrijf van maakt aan particulieren sterke drank te verstrekken, geldt ten aanzien van de inrichting, waarin hij daartoe krachtens laatstgenoemd artikel op dat tijdstip gerechtigd is, artikel 6 niet.

2. Een met toepassing van het eerste lid verleende vergunning geldt uitsluitend voor het op bestelling aan huizen van afnemers afleveren van zwak-alcoholische drank of van sterke drank bij hoeveelheden van tenminste drie liter tegelijk vanuit de besloten ruimte, waarin overeenkomstige bestellingen plegen te worden aanvaard.

3. In een vergunning als bedoeld in het tweede lid wordt van de in dat lid bedoelde beperking melding gemaakt.

Artikel 81. Degene, die een bedrijf als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder *a*, uitoefent krachtens een hem op grond van de Drankwet (*Stb.* 1931, 476) verleend verlov A of krachtens artikel 2 van de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 155), is, zolang een hem krachtens de onderhavige wet voor het uitoefenen van dat bedrijf in de betrokken inrichting verleende vergunning, niet zijnde een vergunning als bedoeld in artikel 40, vijfde lid, of 79, tweede lid, van kracht is, gerechtigd in die onderdelen van de inrichting, waarin hij zwak-alcoholische drank voor gebruik ter plaatse mag verstrekken, tevens sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken.

Artikel 82. De volgende regelingen worden ingetrokken:

a. de Drankwet (*Stb.* 1931, 476);

b. de wet van 14 april 1960 (*Stb.* 155), houdende tijdelijke voorziening met betrekking tot de voortzetting van het bedrijf na overlijden van de houder van een vergunning of verlov A krachtens de Drankwet (*Stb.* 1931, 476);

c. het Vestigingsbesluit kleinhandel in sterke drank;

d. het Vestigingsbesluit horecabedrijven 1958.

Artikel 83. Artikel 454 van het Wetboek van Strafrecht vervalt.

Artikel 84. Artikel 15, eerste lid, onder *g*, van de Winkelsluitingswet 1951 (*Stb.* 1959, 54) wordt gelezen:

„*g.* winkels, waarin tevens waren voor gebruik ter plaatse plegen te worden verstrekt, voor zover dat verstrekken betreft.”.

Artikel 85. In artikel 2, eerste lid, van de Vestigingswet Bedrijven 1954 (*Stb.* 99) wordt in plaats van: „en het vervoerbedrijf” gelezen: „, het vervoerbedrijf en de bedrijven, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Drank- en Horecawet”.

Artikel 86. Deze wet kant worden aangehaald als: Drank- en Horecawet.

Artikel 87. 1. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

2. Voor degenen, die op het krachtens het eerste lid vastgestelde tijdstip een in artikel 3, eerste lid, onder *a* of *b*, bedoeld bedrijf of de in dat lid, onder *c*, bedoelde werkzaamheid uitoefenen, treden de artikelen 3, eerste lid, 10—24, 73 en 82—85 van deze wet ten aanzien van de betrokken inrichting eerst in werking op een door Ons te bepalen later tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

De Staatssecretaris van Economische Zaken.

De Minister van Justitie.